

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2217

гр. София, 16.03.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 16.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разглежда дело номер **5564** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на М. С. Г. и В. В. В. срещу Разрешение за строеж № 53/ 01. 10. 2018 г., издадено от Главния архитект на район „С.“ – Столична община.

В открито съдебно заседание, проведено на 2. 03. 2020 г., процесуалните представители на жалбоподателите са поискали допускането на допълнително заключение по изготвената съдебно-техническа експертиза, с участието на вещо лице архитект, с което да бъде отговорено на въпроса дали са налице предвидените в чл. 43, ал. 2 от ЗУТ изключения, които допускат преустройство и неосигуряване на паркоместа в същия имот, в който се извършва преустройството.

Съдът намира искането за неоснователно, поради следните съображения:

Съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗУТ, за нови сгради необходимите гаражи и места за паркиране задължително се осигуряват в границите на урегулирания поземлен имот, а съгласно чл. 43, ал. 2 от ЗУТ, изключения от разпоредбата по ал. 1 се допускат от органа, който следва да издаде разрешението за строеж, когато нормативно необходимите гаражи и места за паркиране не могат да бъдат осигурени в границите на урегулирания поземлен имот поради технически или нормативни причини, като: размери и/или наклон на урегулирания поземлен имот, хидрогеоложки условия, санитарно-охранителни зони и други при условия, определени в наредбата по чл. 13, ал. 1.

В конкретния случай в съдебното заседание, проведено на 2. 03. 2020 г. вещото лице И. Я. е посочило, че имотът не разполага с необходимите размери, поради което места за паркиране, които да са относими към този имот, не могат да бъдат осигурени. Предвид това, е даден отговор от вещото лице на търсения въпрос дали са налице изключения по чл. 43, ал. 2 от ЗУТ, като се е обосновоало с размерите на урегулирания

поземлен имот.

Доколкото изключенията в разпоредбата на чл. 43, ал. 2 от ЗУТ, не са предвидени кумулативно и предвид заявеното от вещо лице, че имотът не разполага с необходимите размери, за да “поеме” местата за паркиране, необходими във връзка с преустройството на обекта, не е налице необходимост от назначаване на допълнителна експертиза с участието на вещо лице архитект, което да отговори на поставения въпрос от процесуалните представители на жалбоподателите.

Поради изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането, направено в проведеното на 2. 03. 2020 г. открито съдебно заседание от процесуалните представители на жалбоподателите за допускане на допълнително заключение по съдебно-техническа експертиза, с участието на вещо лице архитект, с което да бъде отговорено на въпроса дали са налице предвидените в чл. 43, ал. 2 от ЗУТ изключения, които допускат преустройство и неосигуряване на паркоместа в същия имот, в който се извършва преустройството.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на самостоятелно обжалване.

ПРЕПИС от определението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

/Полина Величкова/